

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY III - NÚMERO 90

OLOI, 7 DE MARÇ DEL 1936

PREU 15 cèntims.

El recobrament de Catalunya

«Catalunya torna al 5 d'octubre, plenament. Integrament.» Això ha dit Ossorio i Gallardo. Això ha dit aquest gran amic i defensor de Catalunya. I és ara quan cal que ens donem compte del què això significa. Es ara, quan encara no ha finit aquell esclat d'emoció per les passades jornades triomfals i els cors dels catalans bateguen amb més força i amb més vigorositat que mai, quan es fa més patent el desig de Catalunya: la seva llibertat. I cal que això esdevingui. El nostre poble ha demostrat ja abastament la seva personalitat. I també ha demostrat que ja no necessita caminadors que la conduixin per por que perdi l'equilibri i caigui. Un poble com el nostre sap caminar, amb pas segur, vers la fita gloriosa que porta marcada en el transcurs de la seva història i no ha de témer ningú ni res.

De fet, amb la derogació de la llei del 2 de gener, votada pel T. de G., es garanteix a Catalunya el règim autònom. Ara només cal una cosa; cal que l'obra constructiva que ha de seguir-se no s'aturi mai més. Havem de pensar que els enemics de Catalunya tornaran novament a l'atac obstruccionista i sistemàtic. Però si el nostre govern, si el Govern de Catalunya s'imposa amb les normes de justícia i llibertat, aquests enemics desapareixeran com desapareix tot allò que no té vida, i ells van deixar d'existir en la històrica data del 16 de febrer. Prou que en faran de gemecs i de lamentacions! Prou que es dedicaran a inventar falòrnies visionàries per provar de perjudicar tots els passos que puguin donar-se. Més, si se'ls contesta amb la llei, amb la justícia i amb la veritat, ja es cuidarà el mateix poble de foragitar-los d'una vegada i per sempre, que bé prou i massa que els coneix! De res els ha de servir la calúnnia a aquells que sols viuen de la mateixa. Avui per avui, la reacció està predestinada a desaparèixer sense necessitat que caigui amb el propi pes dels seus errors. Tot ciutadà digne, tot ciutadà honrat, sap prou bé fins on arriba la consciència d'aquesta gent que es diu d'ordre, i solament persegueix una única finalitat: el seu benestar particular sense pensar ni un sol moment en el benestar col·lectiu.

Però ara se'ls ha girat la truita. Ara, hauran de tornar a començar produint el pànic entre els seus humanitaris correligionaris si volen conservar aquella posició de veure venir, que és el seu plat fort, encara que acabin, finalment, fent el ridícol.

I de res els valdrà tot això. De res els valdrà, si la confiança amb que el nostre poble es manifestà, diumenge passat, envers els nostres homes representatius, troba el ressó adequat als anhels ciutadans. I aquest ressó es trobarà. Es trobarà perquè mai havem perdut la confiança en aquests homes. I es trobarà perquè, si no fos així, la sensibilitat del nostre poble, que mantes vegades ha estat demostrada, sofriria un dels més grossos desenganys. I és per això que cal que no es defalleixi en res ni per res.

Catalunya ha tornat a recobrar la seva personalitat després d'un temps que solament flotava a l'espai un dubte: el dubte de si la seva valentia i la seva perseverança davant les adversitats era viva, encara, o bé havia empal·lidit davant les ignomínies i el sofriment. I la resposta no ha pogut ésser ni més categòrica, ni més entusiasta, ni més viva! Catalunya torna a ésser nostra i cal que no ens la deixem prendre mai més, encara que havem de defensar-la amb el preu de la nostra pròpia vida.

Un gran amic de Catalunya

El diputat galleguista Antoni Villar Ponte ha mort

Antoni Villar Ponte ha mort. Dimecres passat, a primeres hores del matí, la seva lesió a l'estómac se li agreujà considerablement. Hom intentà traslladar-lo a una clínica per tal de practicar-li una intervenció quirúrgica. Però l'estat delicadíssim de Villar Ponte féu desistir els metges els quals consideraren que ja no era possible salvar-li la vida. En efecte, a la tarda Villar Ponte deixava d'existir.

Antoni Villar s'havia distingit sempre pel seu fervor galleguista. Sense descans havia treballat pel ressorgiment d'aquell esperit. Des de la tribuna, des de la premsa, des de la càtedra, ell procurava irradiar la seva profunda convicció patriòtica per tal que pogués créixer aquell sentiment—el qual era tan fidel— i arribés, algun dia, a cristal·litzar en una cosa efectiva: amb l'obtenció d'un Estatut d'autonomia per al poble de Galícia.

En les eleccions del dia 16 de febrer, l'il·lustre finat obtenia, per un nombre importantíssim de sufragis, una representació parlamentària dins del Front d'Esquerres. La seva veu forta, però, no ressonarà a l'hemicicle de la Cambra; el seu esforç no podrà unir-se al dels diputats de la majoria republicana per a la creació definitiva d'un Estat modern; la seva rectitud de consciència, la seva fidelitat insubornable a uns principis, la seva col·laboració intel·ligent mancaran d'una manera visible en la tasca de recobrament patriòtic que hauran de realitzar, per voluntat popular, els diputats galleguistes...

Sensible, com poques, és la pèrdua d'un home com Antoni Villar Ponte. Galícia està de dol. Catalunya comparteix la seva pena.

Adolf Prat Sastreia, Teixits
CONFECCIONS **El Barato**

D'ahir i d'avui

per R. PLA I CORAL

En la matinada d'avui haurà fet justament divuit mesos que el Govern de la Generalitat, escortat per una doble filera de caps i soldats de l'exèrcit, eixia de l'històric Palau de la Plaça de la República, com a presoner de guerra. Era, aquella matinada que havia succeït a una nit tràgica i plena de dignitat catalana, una matinada de tardor i l'avenir es mostrava prenyat d'interrogants angoixosos.

Diumenge, però, els mateixos homes que la força armada i un poder felló foragitaren del Govern de Catalunya, hi entraren de nou triomfalment, aclamats per la multitud i en mig de tot un poble. Hi entraren, pel què a aquests homes es refereix, de la mateixa manera que n'havien eixit: amb el cap alt, amb el noble orgull d'haver acomplert un deure. No era aquest, com aquell altre, un matí trist. En lloc del retruny dels canons només s'oïen els vitors de la multitud i arreu es veia un triomfal volejar de banderes. I si aquella matinada d'Octubre era el pressagi d'un hivern llarg i crudel, en aquest diumenge de Març teniem l'anunci d'una nova i esclatant primavera...

En mig d'aquestes dues dates, en l'espai de temps transcorregut entre aquests dos matins, quants ultratges, quantes vexacions, quantes escupinades llançades al rostre de Catalunya! Unes tropes mercenàries i colonials fent acampada dintre les nobles pedres del Palau de la Gene-

ralitat; l'edifici del Parlament Català, l'antiga ciutadella filipisca que la República i l'Autonomia havien convertit en el símbol màxim del nostre alliberament, convertit altra vegada en caserna d'unes tropes que tenien tot el significat d'unes tropes d'ocupació; l'Autonomia desfeta, la llengua novament escarnida i la nostra bandera gloriosa tractada com un objecte subversiu...

I tot Catalunya una presó... Presons al camp, presons a la ciutat, presons inclús en aigües de la mar nostra... Presons plenes de catalans, presons plenes de patriotes, presons plenes d'homes justiciers que no dubtaren en dur al carrer i amb les armes a la mà la defensa d'una terra escarnida i d'uns drets amenaçats... Presons de Catalunya, presons d'enllà d'Espanya que durant quinze mesos haveu estat el símbol de la nostra ànima indomptable i forta!

Però en mig d'aquesta temporada de mal temps, durant aquests mesos de persecució i de befa del més sagrat d'un poble, quin exemple de fe, quin exemple de fortitut, quin exemple d'alt esperit patriòtic no ha donat Catalunya! Ni un mot de descoratjament, ni un gest de cansanci, ni una deserció, ni una traidoria! Cadascú en el seu lloc de sempre amb una plena i serena confiança en la victòria de demà. Solidaritat catalana en els dies de glòria, solidaritat catalana en els dies de persecució. Un poble com el nostre, sempre unit, tant en la joia com en el dolor, no

hi ha dubte que és digne dels més envejables destins.

I Catalunya mai ha desesperat d'assolir-los. Ni en els dies més negres, ni quan pels carrers de la ciutat hi havia l'amenaça dels canons, ni quan hi campejava el *tercio* i les presons eren plenes, ha perdut Catalunya la seva fe en un demà gloriós, resplendent de llibertat i justícia.

Jo recordo ara aquella cançó que cantaven els presos de l'«L'Aurora» gairebé l'endemà mateix del 6 d'Octubre. Amics d'Olot que hi ereu també la recordareu, que també l'havieu cantada vosaltres plens d'un serè optimisme:

*Ja vindran dies, dies vindran
que els que avui afaiten
que els que avui afaiten
remullaran.*

Aquesta estrofa, una mica vulgar si volem, simbolitzava l'estat d'esperit de tot Catalunya: convicció absoluta en la victòria, fidelitat inquebrantable en uns ideals que no podran mai destruir ni les presons ni les canonades. Era, aquesta estrofa, el crit, la declaració de fe de tot un poble vençut per un moment però mai abatut i disposat a qualsevol hora a mesurar de nou les seves forces.

I bé, el canvi ja s'ha produït, els presos de «L'Aurora» hi vegeren clar. Han bastat només quinze mesos per tal de què els que ahir *afaitaven* ara ni *remullin* tansols. Els «jefes» omnipotents, els «caudillos» engrèits ploren ara l'amargor de llur desfeta. I els homes que eren a presidis són altra vegada en els llocs de comandament i el poble, el poble metral·lat, empresonat, vexat, escopit, torna influir novament, amb la seva fe i amb els seus ideals, en el govern de la República i de l'Autonomia.

Les coses, amb això, no han fet res més que retornar en el seu lloc normal, del qual jamai s'havien d'haver apartat.

Recordeu! que el dissabte vinent, dia 14 de març, tindrà lloc l'obertura de la

Llibreria Moderna

Instal·lada al carrer Salvador Seguí, 11, on hi trobareu el més extens assortit en llibres de totes classes i dels millors autors

**Material escolar
Objectes d'escriptori**

La Sastreria Josep Font

ha rebut les novetats de la present temporada, en trajos a mida per home
Ultimes novetats en trajos per nen

J. CASADEMONT

TELÈFON, 192

DENTISTA

Els dimecres no visita

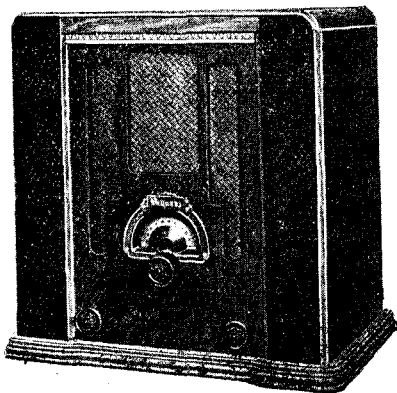
OLOT

Carrer Sant Esteve, 21

REPARACIONS DE RADIO ECONOMIQUES

La Ràdio Tècnica

Bellaire, 24, 1er. (Santo Negro). - OLOT

A petició de la nostra antiga clientela, LA RADIO TECNICA ha ampliat el seu taller al mateix carrer Bellaire, 24, 1er., a càrrec del conegut tècnic J. Freixas Cuscó. Rapidesa i garantia absoluta.

Recordeu que LA RADIO TECNICA torna i modernitza els seus aparells per reparar tota classe de Ràdio Receptors.

**Taller exclusiu per reparacions. No es venen aparells, sols es reparen
AVIAT, OBERTURA D'UN GRANDIÓS TALLER**

Consideracions sobre el catalanisme

per J. CASTANYS I TORRENT
(de les Joventuts d'Esquerra)

Sortosament, Catalunya vetlla. Vetlla pel propi destí, que vol portar amb les seves mans. Cada dia amb més ardidesa posa fe en l'obra.

Els republicans, cal que tinguem en compte en aquests moments, que és precisament en aquells pobles d'esperit tancat i obtús, influenciats pel clericalisme, sigui de la religió que sigui, que surten a la superfície totes les reminiscències medievals; són ells, els que amb un esperit d'imperialisme que dissimulen amb una falsa concepció de nacionalisme, volen aterrar la llibertat dels pobles que se'n troben distanciats espiritualment. Recordem que Catalunya viu a pocs quilòmetres d'un poble en el qual semblen també obrir-se pas les mateixes vel·leïtats que avui constatem en l'Europa Central. Davant del perill que representa el progrés d'aquesta mentalitat, el nostre deure és mantenir-nos sempre alerta i vetllar no sols pel prestigi espiritual de la nostra estimada Catalunya, sinó també pel manteniment de les seves llibertats.

Jo no concebeixo com un home de dreta o monàrquic pot tenir el sentiment catalanista tan arrelat com el nostre. Per què? Perquè nosaltres enarbolem la bandera nacionalista que arrenca d'un sentiment de llibertat, del reconeixement de la lliure determinació de Catalunya. La nacionalitat de cada poble no deriva de la seva història o de la seva geografia, sinó de la voluntat dels que componen

el poble. El nacionalisme neix d'una font democràtica. El poble ha d'ésser allò que ell vulgui.

Un home que tingui un sentiment nacionalista, si no s'emociona per la llibertat humana, no pot ésser entre nosaltres. Aquesta és la posició clara del nostre nacionalisme que ens permet d'abraçar-nos amb els altres pobles que sentin estímuls de llibertat i fraternitat humana. Catalunya és per a tots els catalans i per la gent de fora que vinguin a honorar-nos amb el seu treball, però no per als que pretenen sotmetre'ns amb llur jou.

No és el míting hàbil ni l'aplaudiment falaguer allò que hem de cultivar, sinó anar a l'enfondiment i a l'exaltació de l'ideal patriòtic i humà. En lloc de verbalisme, cultura política. Però, per això cal que hi hagi un esperit de disciplina i l'home que es deixi portar per la nerviositat o per l'afany d'una plataforma personal o per la corrupció, que se'n vagi lluny de nosaltres, que no és dels nostres. Treballem tots perquè la nostra terra sigui la més plena, la més humana i la més justa. Enfondim el nostre racionalisme i estiguem preparats pel dia que pot venir.

Catalans! Cal que enfondi el vostre sentiment nacionalista, que crea un ideal de Pàtria, perquè així ho necessita l'Autonomia i l'esdevenidor de la nostra volguda terra de justícia i llibertat.

Ja és hora que cessem de veure escoles amb personal sense el títol competent i sense els coneixements mínims que s'exigeixen als mestres en sortir de les Escoles Normals i que, traficant amb la fe dels pares dels nens, han fet durant segles una explotació de l'ensenyament en tots els seus graus i han coaccionat els governs monàrquics perquè no es fessin més escoles que les que ells volien i quan es feien, (poques i dolentes), que els edificis estiguessin en males condicions, perquè d'aquesta manera els seus eren els únics en condicions.

Ara, s'exclamaran en nom del Crist, d'aquell xamós Crist, a les escoles, que té tanta importància en aquell lloc com pot tenir-ho un bust de la República, ja que la moral no depèn del símbol, sinó del mestre. Quan el mestre és un home moral i digne, els alumnes ho són, i quan aquest no ho és, amb Crucifix, sense Crucifix, amb trajo telar o sense ell, l'alumne, que sempre pren per model el mestre, no ho és.

Ara, però, l'article 48 de l'esmentada Constitució reconeix el dret d'ensenyar les doctrines eclesiàstiques dintre els seus locals sota la inspecció de l'Estat. Amb això volem dir que si els religiosos no ensenyen llurs doctrines és, senzillament perquè no es volen molestar a fer-ho, i no perquè se'ls impideixi. I a aquestes altures no es poden exclamar contra el jacobinisme dels esquerrans, ja que quan les dretes i centre poderen fer la revisió del Còdig fonamental, per més que «El Debate» anés comptant els dies, hores i minuts que mancaven per fer-la per majoria absoluta de la Cambra, no es pogué fer, perquè aquells que composaven la majoria eren en sa major part contraris a la reforma de la Constitució; quedant, per tant, demostrat que la Nació ho estima necessari i que és precís complir les lleis.

L'aplicació de la Constitució

per SIRIUS

El punt bàsic de la propaganda esquerrana ha estat el de la plena vigència de la Constitució; i una vegada ocupat el Poder s'han apressurat a fer-ho; perquè conscients dels seus ideals i dels d'aquells ciutadans que els votaren, no poden mancar de complir la seva promesa. La Constitució es posarà en vigència pesi a qui pesi. La Nació ja en té prou de que es facin mans i mànegues amb la llei fonamental de l'Estat.

Ja es comencen a prendre les mesures encaminades a aplicar l'article 26 (base

quarta), que diu: «Prohibición de ejercer la industria, el comercio o la enseñanza».

L'il·lustre ministre senyor Marcel·lí Domingo, està disposat a portar-ho a fi. Per lograr-ho amb èxit, ha enviat una circular als Inspectors de l'ensenyament primari, a l'objecte de poder estar perfectament documentat en vuit dies. Per una altra part, s'ha fet el ferm propòsit de que tots els Centres de segon ensenyament i llur personal cessin en la interinitat que des del dia de la seva fundació, pel primer bienni, tenen.

Teatre Principal. - Olot
Demà diumenge, 8 març - Tarda i nit

Caravana
de bellezas

El gran còmic JIMMY DURANTE
amb un espetec de *girls* guapíssimes

El malvado
Carabel

amb ANTOÑITA COLOMÉ,
ANTONIO VICO,
i LA RUMBERA ELÈCTRICA

PLAN

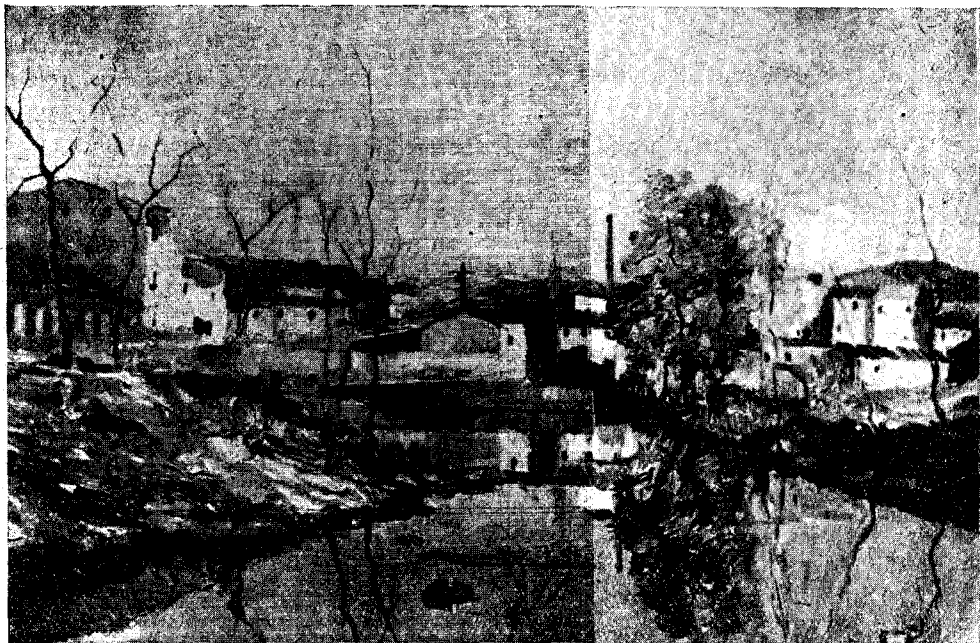
El què diu la premsa arran de l'exposició de Josep Pujol, a la Sala Gaspar de

MIRADOR

Josep Pujol dóna a la Sala Gaspar una treua bellíssima en llur majoria, que només tenen el palesa poca ambició. Ja sabem qui és, pictòrica aquest olotí remarcable. Un pintor vibrant de color i un intèrpret d'Olot *sui generis*. A l'exposició actual li manca entusiasme i aquell deixar-se endur a cavall de la fluïdesa de la paleta. Obres petites, en les quals s'hi sent l'artista com un xic cohibit. Exposició a l'escala u per deu, doncs. No obstant, aquest u és bo, tot el bo que pot ésser la pintura de Pujol, a desgrat d'haver-s'hi erigit una traua entremig. Excel·lent flaire de paisatgista, consegüent en la seva especial poesia i feliç intèrpret d'ufanes naturals. Això és, a grans traços, el conjunt exhibit a la sala del Carrer Consell de Cent, a la qual, repetim-ho, només hi manca la presència d'aquella empenta formidable a què l'autor ens havia acostumat a través de les seves manifestacions.

LA RAMBLA

A la primera exposició que veiérem del jove Pujol, que avui se'ns presenta novament amb vintena de teles i una sèrie de dibuixos, aiguaforts i aquarel·les a la Sala Gaspar, haguérem de veure com, eixint d'Olot, se'n desprenia en més d'un aspecte de la ció, que, més que fixada dins d'aquella tendència, lava amb un alè i un tractat de la matèria. Aquesta personalitat de Pujol ha guanyat en intenció aquesta tongada que l'artista ha romàs sense fer-se d'ell; la independització de la seva visió i de la seva s'ha accentuat notabilíssimament. I això ha estat amb altres guanys ben efectius. Els seus termes eixint amb perfecta claredat, la seva atmosfera s'ha fet més viu i més fresc, sense perdre la delicadesa de l'escola que, per bé que en altres manifestacions, segueix essent-li una gratíssima herència. La factura d'aquestes noves teles de Pujol és àgil i plena. Quan convé sap recalcar un efecte, subratllar però mai amb pesantor ni falta de tacte, sempre lleugeresa gràcil que dóna als seus temes una vitalitat. Aquests temes són, en gran part, els de la Rambla i Pujol se'ls estima prou per a portar-los repetidament a les seves teles i per a tornar-hi amb els seus dibuixos, sense cap fatiga, com si, a cada vegada, més li anessin revelant. Si aplaudiments mereix Pujol, també n'és mereixedor per aquestes obres en les quals fa gala d'una bona tècnica, d'una aguda concepció i d'una fina percepció dels elements més importants dels seus assumptes. — ADAM COSCOLL.

Vores de Fluvià, tela de Josep Pujol

L'exposició de pintures de Josep Pujol, a la Sala Gaspar

Aquesta exposició que Josep Pujol acaba de clausurar a la Sala Gaspar, de Barcelona, que ha romàs oberta del 8 al 21 de febrer, ha constituït la definitiva i ben merecida consagració de l'artista. Un èxit de crítica esclatant, una venda que comptadíssims pintors assoleixen, avui dia, en el reduïdíssim mercat artístic de casa nostra. Aquesta consagració de Josep Pujol no ha pas estat, tanmateix, massa fàcil, i això constitueix, tant per ell com per tots els qui tenien una fe cega en les enormes possibilitats d'aquest pintor, en la forta personalitat artística de Josep Pujol, un legítim motiu de vanagloria. * Josep Pujol, contràriament al què s'esdevé en molts artistes, no ha volgut forçar, en el curs de la seva carrera; ni l'atenció del públic ni la benevolença de la crítica. Posseït d'una gran fe en ell mateix, no ha claudicat, no ha fet concessions al gust d'altri, sinó que ha seguit fidelment el seu credo artístic, la concepció que ell es tenia feta de l'art. I si avui s'ha imposat d'una manera categòrica i definitiva, no ha pas estat per haver conseguit el gust del públic renunciant a ell mateix, sinó perquè el públic s'ha identificat plenament i sense reserves amb el seu art personalíssim. Naturalment que això comporta les seves amargors i fa tardà el goig del triomf. Però també és cert que aquest, quan s'assoleix, és un triomf incontestable i per sempre, ben al revés d'altres èxits més fàcils, és cert, però que són la flor d'un dia i no resisteixen, per tant, ni el curs de la moda ni el del temps. * Josep Pujol ha sabut esperar, i amb tot i que en el curs de la seva carrera artística havia rebut ja distincions ben remarcables, ha tingut de constatar com damunt d'altres artistes força menys dotats que ell hi plovié els elogis més encomiàstics. Posseït, però, d'aquella gran fe en ell mateix de què parlàvem més amunt, ha estudiat i ha treballat infadigablement, esforçant-se sempre en ésser ell mateix, en deixar en les seves obres l'empremta de la seva ànima, i la consagració plena del seu art no es podia fer esperar. L'exposició que Josep Pujol acaba de clausurar ha vingut a col·locar-lo, pel vot unànim de tota la crítica, en el rengle dels millors pintors de casa nostra. Es amb vertadera satisfacció que avui constatem tot això i ens plau, des d'aquestes pàgines, tributar aquest petit homenatge al pintor Josep Pujol, fruit assaonat d'aquesta nostra esponerosa Escola Olotina.

A continuació transcrivim algunes de les crítiques que ha meregut l'exposició de Josep Pujol, retallades de la premsa barcelonina i en les quals es fa ben patent l'èxit aconseguit.

A DE LES ARTS

LA VANGUARDIA

«Era en abril de 1934, que José Pujol celebró su anterior exposición. Con este lapso de tiempo, y teniendo en cuenta su juventud, su estilo había de ofrecer un cambio de situación que añadiera al interés normal que despierta toda obra artística de cierta sensibilidad, el interés que se deriva de constatar en esa obra un grado visible de avance en su formación. Sería de desear que nuestros artistas adoptaran este ritmo en sus exposiciones, alternándolas por bienios. En el corto espacio de un año, es difícil, en muchos casos, de apreciar un cambio suficiente para que la nueva producción no parezca una mera prolongación de la del año anterior. Alguna vez habremos de hablar de esta cuestión, que estimamos vital para nuestro movimiento artístico. En el caso de José Pujol, se manifiesta con toda claridad la ventaja de interponer entre dos exposiciones sucesivas un espacio mayor que el de unos cuantos meses. En estos dos años, el estilo de este joven pintor se nos aparece completamente transformado. Diremos mejor si advertimos que ha tenido una feliz eclosión. Las cualidades que ahora presenta són las mismas de antes, y que se mantenían aún cohibidas bajo una capa que las frenaba y las velaba. Pujol, como muchos de los pintores de la escuela de Olot, ha sido un im-

pressionista que pugna para contener su íntimo impulso, para no desbordar los límites de una lógica explicación de las formas del paisaje. El de Olot no permite, sin un mínimo de violencia, un contraste vivo de colores y gamas distintos. Es, por el contrario, un paisaje cuyo colorido tiende a una cierta conjunción. Su atmósfera, tan rica en matices, inclina los ojos del contemplador a fundir las impresiones cromáticas en una impresión dominante. El ejemplo del maestro Vayreda pesa demasiado sobre el recuerdo de todos los pintores que buscan en aquella comarca los temas para sus cuadros, en fondo inagotable por la inmensa variedad de sus perspectivas y de sus marcos de composición. Este repertorio vastísimo se multiplica por el número de estaciones, desde el verano hasta el invierno. La sensualidad de sus formas, en las curvas suaves de sus colinas y en la frondosidad de sus árboles, es un incentivo constante para el pintor. De ahí el gran nú-

mero de sus admiradores fervientes, que encuentran en ese paisaje olotino una mina inagotable. José Pujol demuestra la fuerza de su personalidad por la medida en que ha podido reaccionar contra los clisés acostumbrados, que tienen en pintura un valor equivalente a las frases hechas que llenan los vacíos de la poesía lírica. En pocos años, ha aligerado su visión de la influencia de estos conceptos corrientes sobre el carácter del paisaje olotino, que tiende a ofrecernos de él una visión húmeda y verde, que va del verde claro y tierno hasta el verde opaco i profundo. Bajo la disciplina docente de Ivo Pascual, hemos visto un grupo de jóvenes pintores que disersifican esta visión en tendencias personales bien acusadas. Entre estos artistas, José Pujol ofreció muy pronto la particularidad de no cerrarse en un aspecto puramente bucólico. No desdeñó el valor plástico de la agrupación urbana. No tenía que alejarse mucho de ella para plantar su caballete. Alternaba los temas de la ciudad con los del campo. Los muros de las fábricas, la sobria distribución de sus tejados, ventanas y chimeneas, la superposición de todos los elementos arquitectónicos, eran temas de igual valor que los clásicos caminitos que bordean el río, de los rincones umbrosos de las fuentes, de las montañas que limitan los prados y los bosques, con sus rebaños de vacas y sus casas de labor acromadas por el sol y la lluvia. Si para la retina de otros pintores la atmósfera normal de ese paisaje se resuelve en veladuras y transparencias que se funden suavemente, para los ojos de Pujol se transformaba en un ambiente más rico en contrastes que en matizaciones de una misma impresión dominante...» «...Pero su instinto es seguro, y le lleva, sin darse cuenta de ello, a soluciones de una animada plasticidad. Es, en este sentido, una firme promesa para la escuela olotina, a la cual viene a añadir un aspecto nuevo y de un positivo interés.

Vores de Fluvià, tela original de Josep Pujol

Informació local i comarcal

U. E. C. : OLOT. Per a demà, dia 8, hi ha anunciada una excursió a l'alta Garrotxa, sota el següent itinerari: Oix, Serra dels Espàrregs, Santuari d'Escales i Talaixà.

Sortida a les sis del matí. Vocal G. Vidal.

Espardenyeria del Carrer Major

Recordeu que és la Casa del Crep de més bons resultats! La millor ocasió per comprar a preus de regal

Espardenyes des de 30 cèntims!!

* Per a demà i dilluns, dies 8 i 9, pràctiques d'esquí a Puigllançada, pernecotant a la Molina, en el refugi propietat de la U. E. C.

Vocal, en R. Lladó.

Ramon Pons i Vila

METGE

Especialista en les malalties dels nens
Admeto conductes (especials per nens)
Vilanova, 28. (Torre dels Coloms)

Telèfon, 195
De 11 a 1 i de 4 a 6

LA FESTA DELS ESTUDIANTS. Avui es celebra a la nostra ciutat la festa dels estudiants. Amb aquest motiu, i patrocinada pel Ajuntament, ha tingut lloc una audició de sardanes al Passeig de Blay, que s'han vist molt concorregudes.

També com a número de festa ha tingut lloc un partit de futbol al camp de l'Olot F. C. Per avui, a les 10 de la nit, està anunciada al Teatre Principal, una extraordinària Vetllada Teatral en la qual es posaran en escena les obres «Comedia de Comedies» en un acte, original de Martí Gíol, i «El fill de son pare» en dos actes, original d'Agustí Collado. Com a fi de festa tindrà lloc una exhibició de ballables a càrrec de la prestigiosa orquestrina «Young Jazz».

Rellotgeria de Lluís Plana

Gran liquidació per millores de local

Rellotges de tota mena a preus sense competència

Omega, Longines, Cima, etc., etc.

Carrer Francesc Macià, 6. OLOT

ENCARA ELS PROPIETARIS? Hens havem enterat que el dilluns d'aquesta setmana, uns propietaris han exigut dels seus masovers que depressa i corrents l'hi portessin les parts del blat de Moro i Mill que els hi pertocaven amb motiu d'aquell famós i trist ban d'aquell no menys famós General.

Es que no saben aquests senyors que s'han celebrat unes eleccions i que aquell ban ha passat a millor vida?

Merceria i Cotilleria Ideal

Novetats. - Impermeables. - Cotilles i Articles (MADAME X). - Faixes a mida per a estòmac caigut. - Mitges de goma per a Varices. - Bisuteria. - Perfumeria Llanes. - Gèneres de punt

Plaça Conill. - Salvador Seguí, 1.
Verge del Portal, 2. - OLOT

Els Esports

FUTBOL. El C. D. Anglès venç a la Joventut Obrera per 3 gols a 2.

El diumenge passat tingué lloc al camp de l'Olot un interessant encontre amistós entre el primer onze d'Anglès i el primer de la Joventut Obrera de la nostra ciutat. El partit acabà amb la justa victòria dels d'Anglès pel resultat de 3 a 2.

Casa M. Duran

Es complau en assabentar al públic, en general, que ha rebut un variat assortit en Camiseria, Corbates, Gorres i Capells per a la present temporada.

St. Esteve, 16 OLOT

* Demà diumenge, a la tarda, tindrà lloc al camp de l'Estació, un interessant encontre amistós entre el Bescanó F. C. i l'equip B de l'Olot.

Espàrrach i Muller

Instal·lacions i reparacions elèctriques de totes classes. - Material de bona qualitat i preus econòmics.

Estudis i pressupostos gratis

Carrer Sant Rafel, 42. OLOT

U. E. BLANES contra OLOT F. C. Demà diumenge dia 8, es traslladarà a Blanes per tal de jugar-hi el partit de Campionat de Lliga el primer onze de l'Olot F. C. Com sigui que el nostre equip es l'actual líder d'aquest Campionat es d'esperar que hi posaran el màxim d'esforç per tal de fer-se amb la victòria

L'equip de l'Olot es desplaçarà com segueix: Tressené, Pau, Gamell, Vilanova Prieto, Plana II, Plana I, Caula, Va, Valentí Cervantes.

Palau de les Mitges

Gran stock en mitges i mitjons
a preus baratíssims

Bellaire, 6. (Davant Farmàcia Cardelús)

ESCACS. Ha acabat el campionat Individual 1935-36 amb la victòria de Josep Saura el qual ha renovat el títol de campió que des de 1933 ve detenant. A un punt de diferència s'ha classificat sots-campió el Sr. Joan Xirau de Figueres, havent resultat imbatut durant tot el transcurs d'aquest campionat igualment com Saura. El tercer i quart lloc l'han obtingut respectivament els Srs. Huerta de Figueres i Palahí de Sant Feliu de Guíxols. A tots ells ens plau felicitar-los ben entusiastament.

Calçats PRAT

Plaça de la República. OLOT

Demà, a l'Hotel Peninsular de Girona, tindrà lloc un gran festival, i a l'acabament del mateix es repartiran els premis als participants del Campionat. El festival començarà a les onze del matí amb unes simultànies a 15 tàulers a càrrec del campió de Bèlgica senyor Georges Koltanowsky. A la una i mitja s'efectuarà un gran àpat de germanor, procedint-se després al repart de premis.

La camisa ZANOTTI és la millor i la més elegant.

Exclusiva de CAMISERIA PUJOLAR

Informació local i comarcal

PADRÓ D'HABITANTS. L'Alcaldia d'aquesta ciutat fa saber que, havent-se de procedir aquest mes a la formació del nou empadronament quinquenal d'acord amb el previst per les disposicions legals vigents, requereix als caps de casa o família, que en ésser passats a domicili, pel personal expressament nomenat, els fulls declaratoris que han de servir de base al nou Padró d'Habitants, tinguin cura d'omplir-los sense ometre cap detall i amb estricta subjecció a les dades que es consignen en els propis fulls, els quals seran recollits pel mateix personal que en farà lliurement, durant els quinze primers dies del proper mes d'abril.

J. Torrent Sacrest

METGE

ELECTRICITAT - RAIGS X

Baix del Tura, 3. - Telèfon, 92. - OLOT

Del zel i ciutadania dels veïns es promet aquesta Alcaldia, que sabran complir fidelment amb els deures que la Llei els imposa en relació amb aquest important servei municipal, única manera d'evitar que els siguin exigides responsabilitats en ordre a la naturalesa i malícia de la falta.

Fulles TOLEDO

Abans, 0'25; ara, 0'15

Abans, 0'40; ara, 0'25

Perfumeria VIÑETA

ANUNCI. L'Ajuntament d'aquesta ciutat ha acordat declarar caducat el dret de propietat dels nínxols núms 91 al 146 de la via F, (abans Soletat), del cementiri

municipal, per no haver satisfet els propietaris de dits nínxols, les despeses de llur reconstrucció, fetes fa dos anys.

Lluís Mata - Sastre

Ofereix els seus serveis

Carrer Alta Maduixa. OLOT

PISCINA - ESTADI : OLOT. El Consell Directiu d'aquesta benemèrita entitat, ha enviat una instància a l'actual Ajuntament, demanant es tingui en compte el transcendental canvi d'orientació política i s'acordi reparar els danys ocasionats per l'Ajuntament a aquesta entitat, donant per invàlids i nuls els acords presos ultimament, contraris a la cessió a «Piscina-Estadi: Olot» de l'aigua de Els Bullidors, renunciant al projecte d'abastament de la població amb aquesta aigua i oferint «Piscina-Estadi: Olot», autoritzar a l'Ajuntament per a aprofitar l'aigua de Els Bullidors fins la posta en marxa de la Piscina projectada.

ANÒNIMA DE TRANSPORTS

Servei de RECADER diari

OLOT-BARCELONA i RETORN

OLOT: Telèfon, 48

BARCELONA: JOAN ARIAS

Plaça del Born, 15 Telèfon, 13354

Arròs de Pals (Baix Empordà)

El més exquisit! El més gustós!

Proveu-lo, i us en convencereu

Representant: FRANCESC BARTRINA

PREC. La Comissió Política de la Concentració d'Esquerra Republicana, prega a tots els seus associats i públic en general que, per qualsevol gestió que hagi de fer-se prop de l'Alcalde de la nostra ciutat, senyor Ramon Aubert, procurin fer-ho en les oportunes hores que hi han fixades per rebre al públic des de la Casa Ciutat.

Esteve Molas

Material elèctric - Bombetes de tots preus

Carrer Clivillers, 21. OLOT

DEL VIATGE A BARCELONA. Va ésser nombrosíssima la representació que de la nostra ciutat i Comarca es traslladà el passat diumenge, a Barcelona, per tal de rebre el Govern de Catalunya. No cal dir que tornaren tots vertaderament entusiasmats per la grandiositat de l'acte.

Isabel Valero de Castells

Venda de tota classe de gèneres de punt
Gran assortit en perfumeria

Carrer Clivillers, 15. OLOT

LLADREGOT DETINGUT. En la del passat dijous, nit, fou detingut a la Torre Malagrida, un subjecte de nacionalitat francesa, el qual s'havia introduït dins la casa per tal de fer de les seves.

MERCERIA d'Anton Claret

Gran assortit en mitjons
des de 0'50 ptes.

Plaça Mora, 4 i Fontfreda, 5. - OLOT

Transports generals de Pere Tresserras

Recader diari d'Olot a Barcelona i retorn

Per encàrrecs, adreseeu-vos a:

OLOT:
Carrer Pare Antoni Soler, 7. - Telèfon, 16

BARCELONA:
ENRIC B. DE QUIRÓS
Carrer Pau Iglèsias, 50. - Telèfon, 12042

Informació local i comarcal

CENTRE OBRER. Tal com vàrem notificar des d'aquestes columnes, el passat diumenge dia 7 de març, a la tarda, tingué lloc en aquest Centre, la inauguració de la temporada de Quaresma per mitjà de la seva prestigiosa Agrupació teatral, que amb tant èxit venen donant-se cada temporada.

Com a inauguració, l'esmentat Grup representà el drama en tres actes i en vers «La Pubilla de Caixàs».

La secció d'aficionats va obtenir amb aquesta obra un èxit sorollós i merescut. El paper d'*Elena*, encarnat d'una manera sublim per la senyoreta Carme Plana, i el de *Abdon* i *Nàsi*, interpretat de manera excel·lent per Pasqual Riera i Rafel Borrell, principalment el jove Riera, que cada dia es va afermant en el seu treball.

Per final de festa es posà en escena el sàinet «Messalina», en el qual l'excel·lent i ja veterà aficionat Josep Subirana tingué una interpretació molt feliç.

* Per a demà, està anunciat el drama en tres actes, «El suplici d'una mare». Hi debutarà el prestigiós aficionat Andreu

Santeliment. També es representarà el sàinet en un acte, «A cop de vista».

Casa GUITART

Antiga casa NYERA

Senyora, si vol trobar les últimes novetats, visiti la casa GUITART

Carrer de l'Aigua, 10. OLOT

BALLS. Demà diumenge, dia 8 de març, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a la sala d'esbarjo de la Concentració d'Esquerra Republicana, un animadíssim ball, el qual serà amenitzat per la renomnada orquestrina «Jazz-Costa».

* També demà, en el Centre Fontanella, tindrà lloc, igual que diumenge passat, un llúcidíssim ball de sis a nou de la vetlla, el qual serà amenitzat per l'aplaudida orquestrina «Young-Jazz».

JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA. L'Agrupació Teatral «Ignasi Iglesias», d'aquesta organització, està assajant amb gran entusiasme, sota l'expert direcció de l'excel·lent director senyor Sever Mestres, el grandios drama en tres actes, de l'immortal dramaturg Ignasi Iglesias, «Mare Eterna»; en el qual el paper de *Florenci* l'interpretarà l'aplaudit i prestigiós aficionat local senyor Emili Vila, que tan bon record ha deixat en els rengles del teatre amateur. També s'està assajant, per tal de completar el programa, el sàinet «Fet i pastat», en el qual hi debutaran dues gentils aficionades.

AGRICULTORS

que us dediqueu al cultiu de la Patata, adquiriu la millor de les millors llevors; aquesta és indubtablement la de raça Holandesa **El Gall**, amb precinte de garantia

PROBAR-LA ES ADOPTAR-LA

Venedor exclusiu en aquesta comarca: **E. HOSTENCH TRASFÍ.** Magatzem de Grans i Vins. Olot. Telèfons 71 i 158 R

Gràfiques Minerva

Carrer Bisbe Guillemet, 8 - OLOT

Establiment tipogràfic modern

Treballs comercials de totes classes - Impresos moderns i de luxe - Edició de llibres i periòdics - Targeteria - Enquadernacions

La impremta on s'edita

aquest setmanari

FARMÀCIA I PERFUMERIA
LABORATORI D'ANÀLISIS

Josep M.^a

Llach

Plaça de la República
Nova Sant Antoni, 12

OLOT